

Council of the
European Union

019114/EU XXVI. GP
Eingelangt am 26/04/18

Brussels, 26 April 2018
(OR. en, ro)

8308/18

Interinstitutional File:
2017/0335 (CNS)

ECOFIN 358
UEM 128
TSGC 4
INST 176
PARLNAT 101

COVER NOTE

From:	Romanian Parliament
date of receipt:	4 April 2018
To:	President of the Council of the European Union
No. prev. doc.:	15660/17 ECOFIN 1118 UEM 349 TSGC 5 - COM(2017) 824 final
Subject:	Proposal for a COUNCIL DIRECTIVE laying down provisions for strengthening fiscal responsibility and the medium-term budgetary orientation in the Member States [15660/17 ECOFIN 1118 UEM 349 TSGC 5 - COM(2017) 824 final] – Opinion on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality ¹

Delegations will find enclosed the opinion of the Romanian Parliament on the above followed by a courtesy English translation.

¹ The translation(s) of the opinion may be available on the Interparliamentary EU Information Exchange website (IPEX) at the following address: <http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/dossier/document/COM20170824.do>

**Parlamentul României
Senat**

București, 30 martie 2018

OPINIA

SENATULUI ROMÂNIEI

referitoare la Propunerea de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a unor dispoziții de consolidare a responsabilității fiscal-bugetare și a orientării bugetare pe termen mediu în statele membre

COM (2017) 824 final

Senatul României a examinat **Propunerea de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a unor dispoziții de consolidare a responsabilității fiscal-bugetare și a orientării bugetare pe termen mediu în statele membre – COM (2017) 824 final**, conform art. 67, art. 148 paragrafele (2) și (3) și Protocolul nr. 2 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007.

Având în vedere raportul Comisiei pentru Afaceri Europene din 22.03.2018, **Plenul Senatului**, în ședința din data de 28 martie 2018:

(1) Constată că Directiva propusă respectă parțial principiul subsidiarității în ceea ce privește coordonarea economică și guvernanta europeană, inclusiv responsabilitatea. Cu toate acestea, există semne de întrebare cu privire la baza legală a criteriilor cantitative, precum și a instituirii unor organisme independente.

(2) Consideră că obiectivele numerice pe termen mediu (MTO-s) afectează competența bugetară a statelor membre și a parlamentelor lor naționale. Principiul „*one-size-fits-all*” (același pentru toți) s-a dovedit în practică neviabil din punct de vedere economic, în contextul numeroaselor provocări cu care se confruntă Uniunea la ora actuală și a diferențelor de dezvoltare și potențial dintre statele membre.

(3) Notează că propunerea respectă principiul proporționalității sub aspectul formei juridice alese, directivă, dar sub aspectul conținutului fie depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor sale, fie este inadecvată.

(4) Constată că supozițiile TSCG – aplicarea austerității în domeniul public – drept soluție pentru dificultățile generate de criză și de construcția sistemului monetar au fost infirmate teoretic și practic.

(5) Notează că „organismele independente” care vor fi constituite, cu autonomie funcțională față de autoritățile bugetare ale statelor membre și care funcționează în temeiul unor dispoziții legale naționale, pentru a monitoriza și cere autorităților bugetare să activeze mecanismul de corecție, nu conferă nicio legitimitate din punct de vedere democratic și nicio garanție de responsabilitate mai mare decât organismele democratic alese/investite. Propunerea este și inoportună, în contextul acuzațiilor repetate privind funcționarea nedemocratică a instituțiilor europene; ea poate fi utilizată de curentele eurosceptice și populiste pentru amplificarea reacțiilor antieuropene.

Argumente suplimentare:

a) Contextul și învățămintele trase după 5 ani de aplicare a TSCG-ului duc la concluzii diferite. Austeritatea publică a întârziat ieșirea din recesiune. Criza economică a fost rezultatul și condiția unor acțiuni riscante din zona privată, nu a risipei cetățeanului de rând. Statele, în general, au intervenit utilizând bani și garanții publice pentru a salva sistemul financiar bancar; ele nu sunt cauza crizei și nu trebuie pedepsite pentru asta.

b) Teoretic, austeritatea s-a bazat pe o nepermisă exploatare la macroeconomie a analizei macroeconomice. La nivel macroeconomic, cheltuiala unui agent este venitul altuia. Limitarea cheltuielilor publice menține recesiunea sau o agravează, diminuând cererea.

c) Dezvoltarea serviciilor publice poate fi finanțată prin credit, de asemenea; deficitul în limite rezonabile nu este în sine rău, cum nu este nici bine. Depinde de obiectivele pentru care este utilizat și de eficiența și responsabilitatea realizării lor. Politica de austeritate promovată de anumite guvernări este în fapt o politică de menținere a status quo-ului: cei bogați rămân bogați, cei săraci, săraci, iar decalajele se conservă. Pe de altă parte, se reduce capacitatea statelor/ponderii sectorului public și, drept urmare, cantitatea și calitatea serviciilor publice, afectând direct cetățeanul și încrederea acestuia în instituții. Din aceste motive, austeritatea nu este o normă de comportament macroeconomic care să garanteze succesul dezvoltării unei societăți.

d) “Organismele independente” propuse pentru monitorizarea abaterilor fiscale sau a respectării normelor bugetare nu au capacitatea necesară de a asigura o viziune economică pe termen mediu și lung așa cum o au Parlamentele și Guvernele (responsabile de stabilirea obiectivelor de dezvoltare). Or, apare o contradicție atât timp cât gândirea „pe termen scurt” (short-term-ism-ul) a fost identificată de Comisia Europeană însăși drept una dintre cauzele crizei.

e) Se folosesc în continuare indicatori și concepte neclare sau care se bazează pe teorii economice discutabile sau demult infirmate – „deficit structural”, „rata naturală de șomaj” sau „curba Phillips”.

f) Propunerea nu ține cont de necesitatea reformei indicatorilor din PSC în două direcții – flexibilizarea aplicării în funcție de condițiile concrete și adăugarea unor indicatori precum balanța de plăți. Dezechilibrele macroeconomice sunt corelate cu excedentele/deficitele balanței de plăți într-o măsură mult mai mare decât cu deficitele bugetare.

p. Președintele Senatului

Adrian ȚUȚUIANU

The Parliament of Romania
Senate

Bucharest, 30 March 2018

Courtesy translation

OPINION
of the ROMANIAN SENATE
regarding the Proposal for a COUNCIL DIRECTIVE laying down provisions to strengthen
fiscal-budgetary responsibility and medium-term budgetary stance in the member states
COM (2017) 824 final

The Romanian Senate, pursuant to art. 67, art. 148 (2) and (3) of the Romanian Constitution and the Protocol no. 2 annexed to the Treaty of Lisbon amending the Treaty on European Union and the Treaty on the Functioning of the European Union, signed in Lisbon in 13rd December 2007, has examined **the Proposal for a COUNCIL DIRECTIVE laying down provisions to strengthen fiscal-budgetary responsibility and medium-term budgetary stance in the member states - COM (2017) 824 final**.

Having in view the report of the Committee for European Affairs from 22nd March 2018, **the Romanian Senate**, issued on 28th March 2018 an OPINION, as follows:

(1). It notes that the proposed Directive partially respects the principle of subsidiarity in terms of economic coordination and European governance, including accountability. However, there are questions about the legal basis of the quantitative criteria, as well as the establishment of independent bodies.

(2). Considers that the medium-term numerical objectives (MTOs) affect the budgetary competence of the member states and their national parliaments. The „one-size-fits-all” principle has proven to be economically unviable in practice, in the context of the many challenges facing the Union at present and the differences in development and potential between member states.

(3). The proposal complies with the principle of proportionality in terms of the legal form chosen, directive, but in terms of content either it goes beyond what is necessary to achieve its objectives, or it is inappropriate.

(4). The TSCG assumptions - the application of austerity in the public domain - as a solution to the difficulties created by the crisis and the construction of the monetary system, have been theoretically and practically denied.

(5). The establishment of „independent bodies”, with functional autonomy related to the budgetary authorities of the member states and operating in accordance with national legal provisions, to monitor and require the budgetary authorities to activate the correction

mechanism, does not confer legitimacy from a democratic point of view of democratic view and no guarantee of greater accountability than the democratically elected/invested bodies. The proposal is also inappropriate in the context of repeated allegations of non-democratic functioning of the European institutions; it can be used by eurosceptic and populist currents to amplify anti-European reactions.

Additional arguments:

a) The context and lessons learned after 5 years of application of the TSCG lead to different conclusions. Public austerity delayed the exit from the recession. The economic crisis was the result and condition of some risky actions in the private area, not because of the waste of the ordinary citizen. States generally intervened using money and public guarantees to save the financial banking system; they are not the cause of the crisis and should not be punished for that.

b) Theoretically, the austerity was based on an unauthorized extrapolation to macroeconomy of a macroeconomic analysis. At a macroeconomic level, the expense of an agent is the income of another. Limiting public spending keeps the recession or worsens it, diminishing demand.

c) The development of public services can be financed by credit, as well; the deficit within reasonable limits it is not in itself bad, as it is no good. It depends on the goals for which it is used and the efficiency and responsibility of achieving them. The austerity policy promoted by some governments is in fact a policy of maintaining the status quo: the rich remain rich, the poor, poor, and the gaps are preserved. On the other hand, the capacity of the public sector states/share is reduced and, as a result, the quantity and quality of public services, directly affecting the citizen and his confidence in the institutions. For these reasons, austerity is not a rule of macroeconomic behavior that guarantees the success of a society's development.

d) The „independent bodies” proposed to monitor fiscal deviations or compliance with budget rules do not have the necessary capacity to provide a medium and long-term economic vision, as have the Parliaments and Governments (responsible for setting development goals). But there is a contradiction as long as „short-term” thinking has been identified by the European Commission itself as one of the causes of the crisis.

e) Unclear indicators or concepts are still used, or which are based on questionable or long-denied economic theories – „structural deficit”, „natural unemployment rate” or „Phillips curve”.

f) The proposal does not take into account the need to reform the indicators of the SGP in two directions - making the application more flexible according to the concrete conditions and adding indicators such as the balance of payments. Macroeconomic imbalances are correlated with surpluses/deficits of the balance of payments to a much higher extent than budget deficits.

p. President of the Senate

Adrian TŢUTUIANU